

ENTRE L'HERBA I ELS NÚVOLS (tankes)

La nit

A la llacuna
la nit sembla més àvida
d'ombres, de gèrmens.
L'aigua bat en silenci;
la meva ànima és aigua.

• GLOSSARI

Àvid, -a: adj. Que té un desig immoderat d'alguna cosa. *Àvid d'emocions fortes. Àvid d'honors, de plaers.*

Germen: m. Cèl·lula o part d'un organisme destinada a produir un nou individu.

Batre: v. tr. Donar cops repetits (sobre una cosa), especialment constituint una manipulació.

• ACTIVITATS

1. Fixa't en el to dels tres primers versos.

- Quina sensació et produeixen? Creus que senzillament constata un fet o tenen un to inquietant?
- Quines dues paraules creus que donen aquest sentit negatiu?

Les ombres i els gèrmens.

- En relació a la nit, quina sensació es produeix la paraula "àvida"

Si pensem en aquest adjectiu, sembla que la nit aquesta cobri vida. Podem parlar de la personificació i del caràcter que pot tenir aquesta nit àvida.

2. Llegeix els dos últims versos.

- Imagina una llacuna on "l'aigua bat en silenci". A què es refereix el verb "batre"? Creus que l'aigua ho pot fer?

Ara podem parlar de la personificació de l'aigua i de com ens fa sentir aquesta expressió. Els pot recordar escenes de pel·lícules?

- Adona't que el poeta identifica la seua ànima amb l'aigua, per tant, també bat en silenci. És possible que l'ànima pugui batre? A què es pot referir si pensa que ho fa en silenci? I el cor, li bat també en silenci? Per què? Com?

3. Fes un exercici de recomposició i reordena les oracions del poema anant de l'última a la primera:

1 - La meva ànima és aigua.

2 - L'aigua bat en silenci.

3 - A la llacuna la nit sembla més àvida d'ombres, de gèrmens.

- Podries transformar aquests versos en prosa?

La meva ànima és com l'aigua que bat en silenci i en aquesta llacuna (que és la meva ànima) la nit sembla més àvida d'ombres, de gèrmens.

- Pots explicar què vol dir el poeta quan relaciona la llacuna (l'ànima) amb la nit, les ombres i els gèrmens?

Amb el fet que a la nit tot sembla pitjor de com és en realitat. També lliga amb el fet de ser metge: la nit cova els gèrmens, és com si pensés que a la nit els gèrmens del seu cos encara es fan més poderosos.

4. T'adones com la tanka ha començat amb la metàfora de la llacuna i ha anat desgranant-se des de l'element més gran fins al més petit: La llacuna - l'aigua - l'ànima? Series capaç de fer un treball semblant?

- Podríem intentar-ho a partir de tres oracions.
- A la primera començaríem amb la identificació de l'element petit (el cor, la mà, els ulls) amb un altre de més gran.
- A la segona oració li atorgaríem alguna característica dels elements vius per tal de construir la personificació.
- A la tercera oració, l'element amb què s'ha identificat hauria de fer-se més gran (ens hi poden ajudar els hiperònims i hipònims) i dir què sembla. Caldria utilitzar algun adjectiu adient al to que volem aconseguir.
- Finalment, capgiraríem les oracions per aconseguir un efecte

semblant al del poema de Màrius Torres.

5. Fes l'anàlisi formal del poema: mètrica, rima i estrofisme.

Els versos de les tankes són sempre d'art menor i segueixen aquesta estructura:

$$5 + 7 + 5 + 7 + 7$$

perquè es compten totes les síl·labes (fins i tot les que hi ha després de la tònica).

En aquest cas, la rima desapareix i l'estrofa sempre es construeix amb cinc versos que mantenen la mètrica abans descrita.